

Амбасадор Украјине у Србији Олександр Александрович објавио је у листу „[Данас](#)“ лични став о ситуацији у вези с Кримом и направио поређење са ситуацијом у којој се Србија налази са Косовом и Метохијом.

Његов текст преносимо у целисти:

„На Криму је 16. марта 2014. организован референдум под цевима руског оружја уз учешће 30.000 руских војника и без званичних међународних посматрача.

Истовремено Устав Украјине није дозвољавао организовање локалних референдума. Према информацијама независних извора на референдуму је учествовало 32,4 одсто становника Крима, од којих је скоро 50 одсто било за придруживање Руској Федерацији. Такве цифре је чак навео и Савет за људска права при председнику РФ. Два дана касније Русија је анексирала полуострво. То је био први случај од краја Другог светског

рата да једна држава узме део територије друге упркос нормама међународног права (Косово је такође пример кршења закона Републике Србије и међународног права, али ову територију није окупирала друга држава). Украјина је брзо изгубила Крим зато што није очекивала тако подао и неочекиван удар у леђа од руског „брата“.

Анексија Крима је заправо планирана много раније, а Револуција достојанства у Украјини постала је само пригодан повод за агресију Москве. Тако се, према сведочењима самих руских официра, неколико година пре тога у руским војним седиштима организовао конкурс за најбољи план окупирања територије Украјине. Председник Путин је у разговору са председником Бушем Млађим нагласио да Украјина нема право на независно постојање. У новембру и децембру 2013. у Русији су почели да штампају пасоше у којима је за пребивалиште наведено „Севастопол (Руска Федерација)“. А председник Путин је уручивао орден „За повратак Крима“ где је као датум почетка окупације наведен 20. фебруар 2014, а то је у тренутку када је у Украјини још увек на власти био бивши легитимни председник. Исте године 15. марта Русија је блокирала одлуку Савета безбедности УН о припадности Крима Украјини. Генерална скупштина УН је 27. марта није признала резултате кримског референдума и потврдила је територијални интегритет Украјине у међународно признатим границама.

Пошто је напала Украјину, Русија је прекршила документе који су у основи УН и ОЕБС, билатерални споразум о пријатељству са Украјином, као и Будимпештански меморандум у коме је јасно наведено да Русија „потврђује своје обавезе да се суздржава од претње или употребе силе против територијалног интегритета или политичке независности Украјине, као и да ниједно њено оружје (а не само нуклеарно) никад неће бити употребљено против Украјине, осим у случају самоодбране. Украјина није напала Русију. А израз „политичка независност“ означава и слободан избор свог независног правца спољне политике. Почетком 2014. Украјина је за свој циљ прогласила улазак у Европску унију, али није тежила да постане чланица НАТО, већ да остане неутрална држава.

[Олександр Александрович - Данас](#)